

עת"א 33218/01/18 - עודה כותאיר, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 33218-01-18 עודה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	עודה כותאיר,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה למנוע ממנו שיחות טלפון.

העותר טוען כי מניעת שיחות הטלפון פוגעת בזכות היסוד המוקנית לו מכח "חוק יסוד - כבוד האדם וחירותו".

העותר היה עצור במסגרת מעצר ימים תקופה ארוכה, כשבסופה הוגש נגדו כתב אישום ובקשה למעצרו עד תום ההליכים. ניתנה החלטה המורה על מעצרו עד למתן החלטה אחרת, אך בכל זאת נמנעת ממנו האפשרות לשוחח בטלפון והוא מנותק ניתוק מוחלט מהעולם החיצון.

העותר מצוין כי עומדת לו חזקת החפות למרות הגשת כתב האישום נגדו ואין הצדקה להמשיך ולמנוע ממנו את שיחות הטלפון, במיוחד לאור פרק הזמן הארוך בו היה עצור.

בדיון במעמד הצדדים התברר כי העותר, מלבד היותו עצור עד למתן החלטה אחרת, הוא נעצר "מעצר ימים" לצורך חקירה בגין חקירה נוספת המתנהלת נגדו.

ב"כ העותר צמצמה ומיקדה את הסעד המבוקש בעתירה כמפורט בעמ' 3 לפרוטוקול שורה 28. העותר מסכים שכל זמן שהוא בסטטוס של "עצור ימים", אין לו טענה על כך שנשללות ממנו שיחות הטלפון. העתירה הוגשה בעת שהיה רק בסטטוס של "עצור עד למתן החלטה אחרת" והוא מבקש סעד לפיו ככל שיסתיים מעמדו כ"עצור ימים" וישאר במעמד של "עצור עד מתן החלטה אחרת", יש לבטל את ההחלטה המנהלית המונעת ממנו שיחות טלפון.

תגובת המשיבה

קשר טלפוני לאסיר מהווה טובת הנאה הניתנת לשלילה ואינו זכות מוקנית. ההחלטה המנהלית לשלילת שיחות הטלפון ניתנה על ידי סגן מפקד המחוז בתוקף סמכותו ובהתאם להוראות פקודת הנציבות 04.36.00 "קשר טלפוני עם אסירים". על פי ההחלטה מיום 14/1/18 נמנעות מהעותר שיחות טלפוניות לתקופה של חודש וזאת לאור תמונת המודיעין בעניינו ומעורבות פלילית בתוך בית הסוהר ומחוצה לו.

דין

כל זמן שהעותר הינו בחזקת "עצור ימים", אין הוא זכאי לעשות שימוש בשיחות טלפון, זה בהתאם להוראות תקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) (תנאי החזקה במעצר), תשנ"ז 1997, הקובע בסעיף 10(ב) כי "**עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום לא יהא זכאי לעשות שימוש בטלפון כאמור בתקנת משנה א (אלא אם כן הממונה על החקירה אישר כי אין בכך כדי לפגוע בחקירה)**".

כתב האישום שהוגש נגד העותר מייחס לו, יחד עם אחרים, 24 אישומים בעבירות שחלקן מהחמורות ביותר, ובכלל זה עמידה בראש ארגון פשע, ניהול ומימון פעילות בארגון פשיעה, רצח, קשירת קשר לפשע במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי מקרים), נשיאת נשק במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי מקרים), השמדת ראיה במסגרת ארגון פשיעה, ניסיון לרצח במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי מקרים), חטיפה לשם רצח, סחיטה בכח ובאיומים (ריבוי מקרים), תקיפה בנסיבות מחמירות במסגרת ארגון פשיעה, ירי באיזור מגורים במסגרת ארגון פשיעה, חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי מקרים), ייצור נשק במסגרת ארגון פשיעה, חטיפה לשם סחיטה, עבירות הלבנת הון ועוד.

מהחומר המודיעיני עולה כי העותר ניצל לרעה שיחות טלפון שהתאפשר לו לקיים במהלך תקופת מעצרו.

תמונת המודיעין בעניינו מצביעה על מעורבות פלילית בתוך בית הסוהר ומחוצה לו. המידע המודיעיני ותוכן האישומים, כל אלה הביאו את הגורם המנהלי להורות על מניעת טלפונים למשך חודש ימים.

במסמך הסודי של חטיבת המודיעין מתוארת פעילותו של העותר, עוצמת קבוצת הפשיעה וחומרת המעשים המיוחסים.

העותר הינו דומיננטי ויוצר שיתוף פעולה עם ארגונים אחרים תוך שהוא נוטל חלק בפעילות ובסכסוך גם מחוץ לתחומי פעילותו.

אמנם סעיף 10(א) לתקנות סדר הדין הפלילי קובע שעצור שהוגש נגדו כתב אישום יהא זכאי לעשות שימוש בטלפון במקום המעצר פעם ביום לפרק זמן סביר, אך מדובר בטובת הנאה המוענקה לאסיר שמולה יש לשקול את השיקולים של המסוכנות ושל הביטחון.

על מנת לאזן בין הדברים נקבע נוהל בפקנ"צ 04.36.00 המסמיך את מפקד בית הסוהר לאשר קשר טלפוני לאסיר ואת התנאים ליצירת הקשר.

סעיף 6 לפקנ"צ דן באפשרות מניעת קשר טלפוני ומסמך את מפקד המחוז, לפי המלצת מפקד בית הסוהר או רח"ט מודיעין למנוע לחלוטין קשר טלפוני מאסיר, אפילו מאסיר שתפקודו בבית הסוהר תקין, לאור מידע ביטחוני ומודיעיני. שלילת הקשר הטלפוני תהא לתקופה של חודש ימים [סעיף 6ב(2)] ובסמכותו של הממ"ז להאריך תקופה זו לתקופה נוספת, ככל שתונח בפניו חוות דעת מודיעין וביטחון המנמקת את הצורך במניעת הקשר הטלפוני. תקופת השלילה המצטברת לא תעלה על שישה חודשים ובמקרה בו נמצא צורך להמשיך את תקופת השלילה, יש לקבל את אישור סגן הנציב וראש אג"מ, המוסמכים להאריך את התקופה לתקופה מצטברת שלא תעלה על שנה.

מהאמור לעיל עולה שההחלטה של הגורם המנהלי למנוע שלילת שיחות טלפון לתקופה של 30 יום עומדת בפני עצמה, גם ללא החקירות הנוספות המתנהלות כעת נגד העותר.

לא מצאתי מקום להתערב בהחלטה על שלילת שיחות הטלפון.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ח, 25 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.